U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobce: **R. F.**, zast. Mgr. Markem Nemethem, advokátem se sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, ve věci návrhu na určení neúčinnosti doručení, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24. 10. 2017, čj. 59 Af 37/2017-111,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Nemetha, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal podle § 50d o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. návrh na vyslovení neúčinnosti doručení tří usnesení krajského soudu, kterými jej soud a) vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu, b) vyzval k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě (obě usnesení jsou ze dne 14. 7. 2017) a kterým soud c) pro nezaplacení soudního poplatku zastavil dne 17. 8. 2017 řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Svůj návrh stěžovatel odůvodnil tím, že ačkoliv je držitelem datové schránky jako podnikající fyzická osoba, uvedená usnesení soud stěžovateli zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu jeho sídla.

[2] Krajský soud stěžovatelův návrh zamítl, neboť podmínkou vyslovení neúčinnosti doručení je omluvitelný důvod, pod který však nelze zahrnout skutečnost, že krajský soud porušil právní předpisy upravující doručování soudních písemností.

[3] Proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení podal stěžovatel kasační stížnost. V ní blíže rozvedl argumenty o nesprávně

provedené kontrole datové schránky. Soud je povinen doručovat písemnosti výhradně do datové schránky, pokud ji má účastník zřízenu, což je skutečnost, kterou soud ověřuje z úřední povinnosti. Krajský soud hledal datovou schránku pouze pro fyzické osoby nepodnikající, nadto pod nesprávným jménem (soud použil jméno „Rastislaf“, které neexistuje). Z povahy sporu však jednoznačně plyne, že stěžovatel v řízení vystupoval jako fyzická osoba podnikající. Krajský soud tuto skutečnost neověřil, a proto nezjistil, že stěžovatel má zřízenu datovou schránku jako fyzická osoba podnikající, a výše zmíněná usnesení doručoval prostřednictvím pošty na adresu jeho sídla. Stěžovatel svou poštovní schránku zkontroloval až v době, kdy již na nesprávně doručená usnesení nemohl včas zareagovat. Krajský soud svým nesprávným postupem při doručování písemností stěžovateli upřel právo na soudní přezkum rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel proto navrhuje, aby NSS zrušil usnesení, kterým krajský soud zamítl stěžovatelův návrh na vyslovení neúčinnosti doručení zmíněných písemností, a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

[4] Kasační stížnost je nepřípustná.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, které nemají vliv na rozhodnutí ve věci samé. NSS dospěl v usnesení ze dne 25. 8. 2010, čj. 3 Ans 13/2010-109, k závěru, že usnesení o návrhu na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení.

[6] O rozhodnutí upravující vedení řízení jde i v tomto konkrétním případě, tj. i když řízení o kasační stížnosti bylo pravomocně skončeno dříve, než stěžovatel podal návrh na vyslovení neúčinnosti doručení. Výluka z kasačního přezkumu upravená v § 104 odst. 3 písm. b) má sloužit tomu, aby NSS samostatně nezkoumal procesní otázky, které má a může řešit v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí ve věci samé. V této věci mohl stěžovatel podat kasační stížnost proti usnesení, kterým krajský soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. V řízení o této kasační stížnosti by pak stěžovatel mohl namítat (a NSS by musel zkoumat) i to, zda vůbec bylo usnesení o zastavení řízení řádně doručeno, kdy se tak stalo, zda je kasační stížnost včasná atd.; taková kasační stížnost však podána nebyla.

[7] Přípustnost kasační stížnosti nezakládá ani skutečnost, že krajský soud stěžovatele nesprávně poučil o možnosti podat proti napadenému usnesení kasační stížnost (viz usnesení NSS ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[8] NSS proto kasační stížnost žalobce odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení (zde kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí ze svého účtu zaplacený poplatek. Proto soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku výrokem III.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu